

- 1 ה. כשם שעצם הנשמה, שלמעלה מירידה בגוף, נותנת תוקף בהארת הנשמה – כן הוא גם לאידך
2 גיסא: העבודה של הארת הנשמה, שבאה למטה בגוף, פועלת עליו גם בעצם הנשמה. תכלית ירידת
3 הנשמה למטה היא בשביל העלי' שיש להנשמה מהירידה. וידוע²³ שעלי' זו היא לא רק בהארת הנשמה,
4 אלא גם עצם הנשמה כמו שהיא למעלה, מתעלית ומגעת למדריגה כזו, שמצד עצמה (ללא העבודה של
5 הארת הנשמה בגוף) לא היתה יכולה להגיע אלי'.
- 6 הסיבה לכך שההארה, השם של הנשמה יכולה לפעול עלי' גם בהעצם, היא, לפי שהשם נוגע ("רירט
7 אָן") בהעצם, עם היותו הארה בלבד. וכפי שאנו רואים, שכאשר קורין לאדם בשמו, אזי נפנה בכל
8 עצמותו. וכמו"כ ידוע, שאחת העצות לעורר אדם מהתעלפות חזקה (שאו אין פועלים אצל האדם כחות
9 הגלויים של הנפש) היא, לומר באזנו של המתעלף שמו שקורין לו ע"פ תורה, שע"ז מעוררים את עצם
10 הנפש, שיחזור ויחי' ויפעל בהגוף²⁴.
- 11 וגם בזה דומים הצדיקים לבוראם: ע"י עבודת בני ישראל בעולם – עם היותם בעולם הזה, שבו
12 מאירה רק הארה מאלקות – נעשה נחת רוח להקב"ה בעצמו, כמאמר רז"ל²⁵ "נחת רוח לפני", הקב"ה
13 אומר: זוהי נחת רוח בשבילי בעצמי, עצמותו ית', שבני ישראל עשו את רצוני.
- 14 ו. העבודה למטה בגוף צריכה להיות בבירור הגוף ונפש הבהמית והחלק בעולם של כל אחד.
15 לא זו בלבד שאין להתפעל ואין להתחשב עם כל ההפרעות וההסתרים של הגוף ונפש הבהמית,
16 ולעסוק בתוקף בעניני הנשמה דלימוד התורה וקיום המצוות – שבזה שוים כל בני ישראל; אלא העבודה
17 צריכה להיות גם לברר ולשנות את הגוף ונפש הבהמית וחלקו בעולם, שיהיו כלי לאלקות – שבזה יש
18 לכל אחד אופן עבודה שלו, כיון שצריך לעבוד עם הגוף שלו, נפש הבהמית שלו, והחלק בעולם שלו.
- 19 ולכן מדגישה התורה את השמות של בני ישראל, "ראובן שמעון וגו'": שמו של יהודי מורה על
20 הציור שנעשה בנשמתו ע"י התקשרותה בגוף. הנשמה עצמה אין לה שם, כיון שאין לה ציור, ודוקא
21 מצד התקשרותה עם הגוף מקבלת ציור ושם²⁶. וכיון שכל גוף מחולק מחבירו, יש לכל אחד ציור מיוחד,
22 ושם מיוחד, שמרמז גם על אופן העבודה המיוחד של כאו"א מישראל.
- 23 ודוקא ע"י "שמות בני ישראל" אלו, ע"י העבודה המיוחדת של כל אחד מישראל לברר את הגוף
24 ונפש הבהמית שלו, ואת החלק שלו בעולם, נשלמה התכלית ד"הבאים מצרימה" – העלי' שנעשית ע"י
25 הירידה.
- 26 ז. עפ"ז יובן גם הטעם שספר זה נקרא בשם "שמות", כיון שבשם זה מתבטא תוכנו הכללי של ספר
27 זה:
- 28 הספר הראשון (בראשית) נקרא "ספר הישר"²⁷, לפי שבו מדובר אודות האבות, שנקראים "ישרים"²⁸,
29 שאצלם לא הי' שייך הענין של גלות אמיתי. כאשר יעקב בא למצרים, לא התחילה עדיין גלות מצרים.
30 יתירה מזה, איתא במדרש²⁹: "כל זמן שיוסף הי' קיים לא הי' להם משוי של מצרים", והיינו, לפי
31 שהאבות היו נעלים מלהיות בגלות, וכתב³⁰ "ואלה תולדות יעקב יוסף" – יוסף המשיך וגילה עניני
32 יעקב³¹. ורק כאשר "מת יוסף" – נתנו עליהם משוי", שאז התחיל משא הגלות. ולכן התחילה אז, אצל
33 הבנים, העבודה ד"שמות בני ישראל" – הירידה בגלות, והעבודה שהביאה ליציאת מצרים.
- 34 ולכן נוגע השם "שמות" לכללות תוכן הספר – כיון ששם זה מורה על כללות אופן העבודה של
35 הבנים שבאים בגלות:

(27) יהושע יר"ד, יג.

(28) ע"ז כה, א.

(29) שמו"ר פ"א, ד.

(30) וישב לז, ב.

(31) ראה לקו"ש ח"ג ע' 805. ע' 832. וש"נ.

(23) ראה ד"ה זה היום תש"ט פ"ב ופ"ג (סה"מ תש"ט ע' ד

ואילך).

(24) ד"ה מן המיצר תש"ט פ"א (סה"מ שם ע' יז).

(25) ספרי שלח טו, ז. פינחס כה, ח.

(26) לקו"ת בלק (סז, ג).